

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/60/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120277900
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6120277900.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Zuzany Konárikovej, v právnej veci žalobcu Calypso Agency SR, s.r.o., so sídlom Matúšova 60/6, 911 01 Trenčín 1, IČO: 51 339 811, zastúpeného advokátkou JUDr. Janou Štefánekovou, Vážska 45, 911 05 Trenčín, IČO: 42 144 299, proti žalovanému EF Slovakia s. r. o., so sídlom Legionárska 7735/31B, 911 01 Trenčín, IČO: 50 009 281, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Marek Doktor, s.r.o., Legionárska 7735/31B, 911 01 Trenčín, IČO: 52 536 891, o zaplatenie 60.000,-Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 36Cb/105/2020-188 zo dňa 11. novembra 2022 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Trenčín, č.k. 36Cb/105/2020-188 zo dňa 11. novembra 2022 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom výrokom I. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 60.000,-Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 21.12.2019 do zaplatenia. Výrokom II. rozhodol, že žalobcovi priznáva proti žalovanému náhradu 100 % trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa domáhal žalobou zaplatenia sumy 60.000,-Eur s 5 % úrokom z omeškania od 21.12.2019 do zaplatenia. V žalobe žalobca uviedol, že je právnickou osobou, ktorá bola zavedená do omylu, úmyselne a účelovo oklamaná za účelom nezákonného obohatenia žalovaným. Súčasne došlo k poškodeniu dobrého mena žalobcu tvrdeniami žalovaného. Žalobca uviedol, že žalovaný je právnickou osobou, ktorá je pôvodcom konania, ktorým vznikla žalobcovi škoda veľkého rozsahu. Žalobca tiež uviedol, že je prevádzkovateľom Hotela a Reštaurácie Pod hradom od 12.01.2019 až do súčasnosti. Tento komplex sa skladá z dvoch prevádzok, a to Reštaurácie Pod hradom a Hotela Pod hradom. Žalovaný komplex prevádzok predal kúpnu zmluvou zo dňa 07.06.2018 a dodatkom k zmluve zo dňa 28.12.2018, kedy súčasne prebehol aj zápis v katastri nehnuteľností. Žalobca tiež uviedol, že v období novembra 2018 žalobcu oslovil žalovaný za účelom dohodnutia obchodného vzťahu, kde predmetom malo byť prevzatie hmotného a nehmotného inventáru spojeného s priestormi a budovou Reštaurácie a Hotela Pod hradom, nakoľko žalovaný budovu Hotela a Reštaurácie Pod hradom predával tretej strane, a to spoločnosti Matúšova 8/10, s.r.o., Mierové námestie 4, 911 01 Trenčín, IČO: 51 157 454, zastúpenej konateľom A. B. v čase predaja nehnuteľnosti zastúpeným konateľom A. C.. Žalovaný pozval na prvé obchodné rokovanie žalobcu, ktoré prebehlo v novembri 2018, kde žalobcovi predostrel svoj obchodný návrh. Žalovaný v tomto obchodnom návrhu od začiatku celého konania uviedol žalobcu do omylu, nakoľko žalovaný ponúkol žalobcovi odstúpenie hmotného a nehmotného inventáru Reštaurácie a Hotela Pod hradom. Žalovaný súčasne hmotný a nehmotný inventár Hotela Pod hradom odpredával tretej strane, a to spoločnosti Matúšova 8/10, s.r.o. Ďalej žalobca uviedol, že sa podľa dohody so žalovaným dohodli na umožnení rekonštrukčných prác v interiéri Hotela a Reštaurácie Pod hradom, pričom tieto mali prebehnúť počas Vianočných sviatkov tak, aby nenarušili plynulý prechod zmeny prevádzkovateľov a súčasne tak otvorenie reštaurácie po

Vianočných sviatkoch. Toto žalovaný žalobcovi neumožnil v plnom rozsahu a súčasne tak znemožnil priebeh plánovaných prác žalobcovi. Zároveň žalovaný uvádzal o žalobcovi klamlivé a lživé tvrdenia nadchádzajúcemu novému majiteľovi spoločnosti Matúšova 8/10, s.r.o. Tieto klamlivé tvrdenia zo strany žalovaného znevážili žalobcovu dôveryhodnosť pred spoločnosťou Matúšova 8/10, s.r.o, ako novým obchodným partnerom žalobcu. Žalovaný uvádzal spoločnosti Matúšova 8/10, s.r.o. nepravdivé tvrdenia o žalobcovi v zmysle, že žalobca sa mal dopúšťať neoprávnených vstupov do priestorov Reštaurácie a Hotela Pod hradom, aj keď toto bolo zo strany žalovaného žalobcovi povolené, ešte pred zápisom nového majiteľa teda spoločnosti Matúšova 8/10, s.r.o. do katastra nehnuteľností. Týmto konaním žalovaný poškodil dobré meno žalobcu pred novým obchodným partnerom, spoločnosťou Matúšova 8/10, s.r.o. Žalovaný sa dožadoval vyplatenia ním navrhutej sumy 90.000,- Eur za odpredaj hmotného a nehmotného majetku komplexu Hotela a Reštaurácie Pod hradom. Uvedená suma 90.000,- Eur zahŕňala všetok hmotný a nehmotný majetok nachádzajúci sa v priestoroch Hotela a Reštaurácie Pod hradom, hmotný inventár: nábytok, elektronické zariadenia, koberce, obrazy, obrusy, posteľné prádlo, práčky, sušičky a inventár potrebný na riadny chod Hotela a Reštaurácie Pod hradom. Nehmotný inventár: dobré meno Hotela a Reštaurácie Pod hradom, plynulý prechod zo starého prevádzkovateľa na nového prevádzkovateľa, zároveň tak prenechanie klientely Hotela a Reštaurácie Pod hradom. Žalovaný súčasne predával hmotný inventár Hotela Pod hradom aj tretej strane, a to spoločnosti Matúšova 8/10, s.r.o., čím žalovaný svojimi lživými a klamlivými vyjadreniami zaviedol žalobcu do omylu a nedodrжал dohodnutý predmet dohody. Súčasne tak predmetný inventár predával dvom kupcom. Žalovaný posledný mesiac prevádzkovania Hotela a Reštaurácie Pod hradom uviedol na sociálnej sieti a aj na internetových stránkach tzv. Gastro weboch, že priestor Hotela a Reštaurácie Pod hradom sa zatvára. Zároveň tieto klamlivé a lživé informácie podsúval klientom a návštevníkom Hotela a Reštaurácie Pod hradom. Týmto svojim konaním spôsobil žalobcovi škodu veľkého rozsahu, nakoľko žalobca celú klientelu Hotela a Reštaurácie Pod hradom stratil, aj keď uvedené bolo predmetom kúpno-predajnej zmluvy. Žalovanému boli odovzdané finančné prostriedky v celkovej výške 90.000,- Eur v hotovosti, nakoľko žalovaný trval na odovzdaní finančných prostriedkov v hotovosti, uvedenú skutočnosť žalobca nahlásil príslušnému daňovému úradu a tento začal vo veci konať. Žalovaný zároveň doteraz napriek niekoľkým výzvam nevystavil žalobcovi adekvátny a zákonom stanovený daňový doklad. Žalobca mal na základe uvedeného za to, že nebol splnený predmet kúpno-predajnej dohody zo strany žalovaného, a preto od dohody odstúpil. Vyzval žalovaného na prevzatie ostatného inventáru a zároveň na vrátenie zaplatenej sumy 90.000,- Eur. Žalovaný na výzvu žalobcu nereagoval. V konaní vedenom na Daňovom úrade v Trenčíne, číslo spisu: 102526173/2019, žalovaný potvrdil a priznal prevzatie finančných prostriedkov, aj keď opäť klamlivo, nakoľko priznal prevzatie finančných prostriedkov len v sume 60.000,- Eur. Zároveň tak žalovaný potvrdil a priznal prevzatie finančných prostriedkov aj pred vyšetrovateľom PZ na policajnom oddelení v Trenčíne, číslo spisu ČVS: ORP-72/2-VYS-TN-2020, čo je riadne zaprotokolované v zápisnici z výsluchu. Keďže žalovaný priznal prevzatie finančných prostriedkov, žalobca riadne a zákonne odstúpil od zmluvy a mal zato, že žalovaný ho podviedol a nezákonne sa na jeho účet obohatil. Z týchto dôvodov žiadal žalobca žalovaného o vrátenie finančných prostriedkov, uhradených podľa predmetu kúpno-predajnej dohody v celkovej výške 60.000,- Eur. Pre zjednodušenie dokazovania a odťaženia súdneho sporu v dokazovaní, žalobca žiadal od žalovaného nim priznanú prevzatú hotovosť vo výške 60.000,-Eur.

3. Upomínací Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz č.k. 11Up/685/2020 zo dňa 19.06.2020, proti ktorému žalovaný podal odôvodnený odpor a žiadal žalobu zamietnuť. Rozporoval tvrdenia žalobcu, že žalovaný ho uviedol do omylu, ako aj to, že žalovaný úmyselne a účelovo oklamal žalobcu za účelom svojho nezákonného obohatenia. Tiež popieral, že by poškodzoval dobré meno žalobcu. Žalovaný tvrdil, že predmet obchodného vzťahu žalovaného a spoločnosti Matúšova 8/10 s.r.o. bol odlišný od predmetu obchodného vzťahu žalovaného a žalobcu. Žalovaný tiež nepovažoval za pravdivé tvrdenie žalobcu, že bol žalovaným uvedený do omylu. Predmetom obchodného vzťahu žalovaného a žalobcu bolo riešenie odpredaja hmotného vybavenia kuchyne a reštaurácie v objekte budovy Reštaurácie Pod hradom, pričom medzi žalobcom a žalovaným prebiehali rokovania o výške odplaty za predmet predaja, pričom žalovaný navrhoval žalobcovi kúpnu cenu za uvedený predmet predaja, s ktorou žalobca nesúhlasil a strany konania sa doteraz nedohodli na výške kúpnej ceny za predmet predaja. Keďže dojednávanie predmetnej predajnej ceny nebolo medzi stranami konania ukončené a žalobca mal záujem predmet predaja užívať, strany konania sa dohodli uzatvoriť v súlade s § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ústnu zmluvu a finančnej zábezpeky. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie finančnej zábezpeky žalobcom žalovanému na prenájom predmetu zmluvy, na úhradu nákladov spojených s užívaním predmetu predaja, na úhradu prípadných škôd vzniknutých užívaním

predmetu predaja, ako aj za účelom preukázania riadneho záujmu o uzavretie zmluvy, ktorej predmetom bude odpredaj predmetu predaja. Žalovaný tvrdil, že žalobca na základe zmluvy o finančnej zábezpeke poskytol žalovanému sumu 60.000,-Eur, ktorú žalobca poskytol žalovanému v hotovosti. Túto sumu žalovaný po obdržaní vložil na bankový účet žalovaného. Podľa žalovaného žalobca predmet predaja užíva doteraz bezodplatne. Žalovaný poprel, že by obdržal od žalobcu sumu 90.000,-Eur z titulu akejkoľvek kúpnej zmluvy. Podľa žalovaného neexistuje žiaden dôvod na vrátenie sumy 60.000,-Eur zo strany žalovaného, keďže doteraz nebol naplnený účel zmluvy o zložení finančnej zábezpeky a strany konania sa nedohodli na kúpnej cene za predmet predaja. Podľa žalovaného zábezpeka slúži okrem iného na pokrytie dlžného nájomného, ako aj prípadne vzniknutých škôd, pričom žalovaný má záujem uzatvoriť so žalobcom riadnu kúpnu zmluvu bezodkladne potom, ako sa dohodnú na kúpnej cene za predmet predaja. Žalovaný tiež rozporoval tvrdenia žalobcu o poškodení dobrého mena žalobcu a znevážení žalobcovej dôveryhodnosti pred spoločnosťou Matúšova 8/10 s.r.o. Tiež rozporoval uzatvorenie akejkoľvek kúpnej zmluvy, ako aj rozsah žalobcom uvádzaného dojednaného budúceho predmetu prevodu. Žalovaný tiež poukázal v súvislosti s dojednávaným predmetom prevodu na rozporuplné tvrdenia žalobcu, ktoré uviedol v návrhu na vydanie platobného rozkazu o predmete prevodu, ktorý sám žalobca uvádza v dôkazke predloženom žalobcom s názvom Odstúpenie od kúpnej zmluvy zo dňa 21.12.2019. Po odstúpení uvedený predmet údajnej kúpnej zmluvy nekorešponduje s údajmi uvádzanými žalobcom v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Podľa žalovaného je návrh žalobcu účelový v snahe zakryť skutočný vývoj udalostí obchodnoprávneho vzťahu medzi stranami sporu. Ďalej podľa žalovaného je odstúpenie od zmluvy neplatným právnym úkonom od počiatku, keďže k uzatvoreniu žiadnej kúpnej zmluvy zo strany strán konania doteraz nedošlo. Poskytnutá suma 60.000,-Eur z titulu zmluvy o finančnej zábezpeke nemôže byť bezdôvodným obohatením a neexistuje žiaden právny dôvod na jej vrátenie, keďže doteraz nebol naplnený účel zmluvy o finančnej zábezpeke uzatvorenej medzi stranami sporu. Podľa žalovaného žalobca neunesol dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ako aj výsluchom konateľky žalobcu A. D. a svedkov A. D. B., A. E. F., G. D. a G. A. a na základe vykonaného dokazovania mal za to, že medzi stranami sporu došlo k rokovaniam o podstatných častiach a podmienkach uzavretia kúpnej zmluvy. Podľa okresného súdu v spore nebola preukázaná dohoda o podstatných častiach kúpnej zmluvy v zmysle § 409 Obchodného zákonníka, a teda ani samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy stranami sporu. Súd uviedol, že zo skutkových tvrdení strán sporu vyplýva, že zmluvnými stranami kúpnej zmluvy mali byť strany sporu ako obchodné spoločnosti. V spore však nebolo preukázané, kto konkrétne (ktorá fyzická osoba) mal ako zástupca žalobcu alebo žalovaného uzatvoriť kúpnu zmluvu. Podľa výpovede konateľky žalobcu, podmienky kúpnej zmluvy mal dohadovať A. D. B., ktorý mal byť prítomný aj pri jej uzatvorení. Súd zhrnul jednotlivé výpovede svedkov a mal za to, že v zmysle § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka v spore nebol preukázaný prejav vôle konkrétnej fyzickej osoby v pozícii osoby oprávnenej konať za žalovaného prevziať záväzok predávajúceho dodať kupujúcemu tovar a ani záväzok predávajúceho previesť na žalobcu ako kupujúceho vlastnícke právo k predmetu kúpy. Taktiež nebol preukázaný prejav vôle konkrétnej fyzickej osoby v pozícii osoby oprávnenej konať za žalobcu prevziať záväzok kupujúceho zaplatiť žalovanému ako predávajúcemu kúpnu cenu. Podľa názoru súdu prvej inštancie síce výpovede svedkov potvrdzujú rokovania strán sporu o uzavretí kúpnej zmluvy, avšak na ich základe nebolo možné ustáliť fyzické osoby, ktoré mali kúpnu zmluvu uzavrieť ako zástupcovia strán sporu, a teda vykonať prejav vôle, ktorého právnym následkom by bolo uzavretie kúpnej zmluvy medzi stranami sporu. Súd ďalej konštatoval, že v spore tiež nebola preukázaná dohoda strán sporu o vymedzení predmetu kúpy ako podstatnej časti kúpnej zmluvy podľa § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka, a teda aj z tohto dôvodu súd nemal za preukázané, že strany uzavreli spornú kúpnu zmluvu. Z výpovedí konateľky žalobcu, ako aj svedkov považoval súd za zrejmé, že medzi stranami sporu sa uskutočnili viaceré rokovania o predmete predaja (kúpy), na ktorých dochádzalo k zmene (zmenšovaniu počtu jeho jednotlivých položiek) predmetu kúpy.

5. Okresný súd ďalej konštatoval, že konateľka žalobcu a svedkovia sa zhodli pri vymedzení predmetu kúpy jedine na tom, že predmetom kúpy malo byť vybavenie kuchyne a reštaurácie v objekte budovy Reštaurácie Pod hradom. Iné vymedzenie predmetu kúpy ich výpoveďami preukázané nebolo (napr. revízne správy, paspory, technické správy, prípadne záručné listy, elektro správy, prístupové kódy na rôzne rezervačné systémy, krb, vinotéka, horné prestrešenie), i keď predmetom rokovaní strán sporu o kúpnej zmluve medzi nimi to bolo. Súd mal z výpovedí konateľky žalobcu a svedkov za to, že predmetom kúpnej zmluvy malo byť vybavenie kuchyne a reštaurácie v objekte budovy Reštaurácie Pod

hradom. Jednotlivé konkrétne položky, z ktorých malo toto vybavenie kuchyne reštaurácie pozostávať, a ktoré mali teda tvoriť predmet kúpy v kúpnej zmluve, však v spore špecifikované, ani preukázané neboli, a to ani len v rozsahu nevyhnutnom pre posúdenie otázky, či došlo k riadnemu odovzdaniu vecí, ktoré by mali tvoriť takto vymedzený predmet kúpy. Strany sporu a ani svedkovia tieto jednotlivé veci dostatočným spôsobom v konaní nešpecifikovali (nevymedzili). Podľa názoru okresného súdu na riadne vymedzenie (identifikáciu) predmetu kúpy, ktorý mal byť predmetom kúpnej zmluvy nepostačovali ani listiny označené ako Inventár – reštaurácia Inventár – kuchyňa, keďže je sporné, či tieto listiny obsahujú súpis všetkých vecí, ktoré mali tvoriť predmet kúpy, za ktorý mala byť dohodnutá kúpna cena 90.000,-Eur. Podľa súdu teda bolo potrebné prihliadnuť aj na to, že tieto listiny boli vyhotovené až pri odovzdávaní v nich spísaných vecí žalovaným žalobcovi. Ďalej podľa okresného súdu v spore nebolo preukázané žiadnym dôkazom, že by kúpna cena 90.000,-Eur, prípadne 60.000,-Eur bola dohodnutá za predmet kúpy, ktorého rozsah by bol špecifikovaný v označených listinách. Naopak z výpovede svedka A. E. F. je podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že pri spisovaní inventára vybavenia 12.01.2019 sa mnoho vecí z vybavenia v objekte už nenachádzalo. Súd preto posúdil označené listiny ako dôkazy preukazujúce veci, ktoré žalovaný odovzdal žalobcovi, a ktoré súčasne mali tvoriť aj predmet kúpy. Z listín – Inventárov kuchyne a reštaurácie podľa okresného súdu nevyplýva, a to ani v kontexte výpovedí svedkov a konateľky žalobcu, že by obsahovali kompletný predmet kúpy, ktorý by mal byť vymedzený v kúpnej zmluve, ktorú by uzatvorili strany sporu.

6. Z písomného vyhotovenia Chronologického návrhu fyzického prevzatia hotel Pod hradom, penzión Pod hradom a reštaurácia Pod hradom zo dňa 14.12.2018, podpísaného G. A. a H. D. je podľa súdu zrejmé, že dňa 14.12.2018 malo dôjsť k odovzdaniu finančnej čiastky pánovi A. (výška sumy je nečitateľná – prečiarknutá); doplatenie zvyšnej čiastky (ktorej suma je opätovne nečitateľná); stretnutie so zamestnancami hotela, penziónu a reštaurácie Pod hradom ohľadne návrhu žalobcu k uzatvoreniu nových zmlúv podľa dohody a služieb jednotlivých zamestnancov; dňa 15.12.2018 malo byť prehlasovanie dodávateľov a úrady + preberanie: elektrická energia, plyn, voda, telefóny, internet...; kamerový systém; SOZA, televízny signál; hygiena pre hotel, Colnica; Regionálny úrad verejného zdravotníctva – prevádzkový poriadok; Mesto Trenčín – odpad; Zmluva s mestom o prenájme???: rezervačné portály, web stránka FB stránka; 20.12.2018 – 21.12.2018 malo byť preškolenie managementu spoločnosti žalobcu – G. D., A. A.; od 22.12.2018 mala byť inventúra spísania majetku Hotel, Penzión a Reštaurácia – najneskôr do 30.12.2018 pre potreby spoločnosti Matúšova 8/10, s.r.o., ku dňu odovzdania kľúčov; samostatne Hotel Pod hradom a Penzión Pod hradom (spísať poškodenia pre majiteľov budovy); samostatne Reštaurácia Pod Hradom; 27.12.- 28.12.2018 – preberanie a odovzdanie prevádzky medzi pánom A. a pánom F. a od 28.12.2018 – súhlas pána A. s navezením tovaru pre otvorenie prevádzky k dátumu 02.01.2019. Podľa súdu z textu označeného chronologického návrhu je zrejmé, že neobsahuje podstatné časti kúpnej zmluvy v zmysle § 409 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, a teda nie je písomnou kúpnu zmluvou. Súd túto listinu neposúdil ako dôkaz, ktorý by postačoval na preukázanie uzavretia kúpnej zmluvy stranami sporu, nakoľko z jej obsahu nevyplýva, že by medzi stranami došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, ktorej predmetom kúpy by bolo vybavenie kuchyne a reštaurácie. Podľa názoru okresného súdu predmetná listina obsahuje iba časový harmonogram (chronologický návrh) fyzického prevzatia Hotela Pod hradom, Penziónu Pod hradom a Reštaurácie Pod hradom, dohodnutý medzi stranami sporu, z ktorého však nie je zrejmé, či v čase tejto listiny už mala byť uzavretá sporná kúpna zmluva. Súd podotkol, že táto listina, i keď sa týka napríklad rezervačných portálov, web stránky, FB stránky, preškolenia managementu a predpokladaného spísania majetku, ktoré podľa žalobcu mali predstavovať predmet kúpnej zmluvy, nie je sama o sebe, ale ani v kontexte s ostatnými vykonanými dôkazmi dôkazom postačujúcim na preukázanie dohody strán sporu o predmete kúpy, ktorý mal byť vymedzený v kúpnej zmluve. Podľa názoru súdu predmetný chronologický návrh je dôkazom rokovaní strán sporu o časovom postupe pri fyzickom prevzatí Hotela Pod hradom, Penziónu Pod hradom a Reštaurácie Pod hradom, nie sú z nej však zrejmé právne úkony, na základe ktorých by sa žalobca mal stať ich prevádzkovateľom, prípadne nadobúdateľom (niektorých) vecí, ktoré sa v predmetných nehnuteľnostiach mali nachádzať alebo práv, ktoré mali s ich prevádzkou súvisieť.

7. Podľa názoru súdu prvej inštancie dôkazom, ktorý by preukazoval uzavretie spornej kúpnej zmluvy medzi stranami sporu nie je ani faktúra č. 2021006 zo dňa 02.11.2021, ktorou žalovaný mal vyfakturovať žalobcovi kúpnu cenu za súbor hnutelných vecí – vybavenie kuchyne a jedálne „Hotel Pod hradom“ v sume 60.000,-Eur, nakoľko nemá náležitosti riadneho účtovného dokladu, keďže nie je podpísaná jej vystaviteľom, ktorým mal byť žalovaný (jeho konateľka Lucia Durasová). Súd tiež uviedol, že taktiež

nebolo preukázané jej doručenie žalobcovi. Zároveň súd podotkol, že faktúra č. 2021006 mala byť vystavená 02.11.2021, hoci rokovania o spornej kúpnej zmluve medzi stranami prebiehali v novembri, decembri 2018 (t.j. s časovým odstupom takmer troch rokov). Okrem toho, podľa označenej faktúry mal byť deň dodania plnenia 02.11.2021, ktorý však z tvrdení strán sporu, ani z výpovedí svedkov a konateľky žalobcu nevyplýva. Uvedené zistenia súdu z obsahu faktúry č. 2021006 tiež podstatným spôsobom popierajú jej vierohodnosť a pravosť. Preddavkovou faktúrou č. 2018104 zo dňa 14.12.2018 vyfakturoval žalovaný žalobcovi preddavok na predaj zariadenia a vybavenia kuchyne a jedálne „Hotel Pod hradom“ v sume 60.000,-Eur, avšak podľa súdu fakturácia preddavku ani v kontexte ostatných vykonaných dôkazov nie je postačujúcim dôkazom uzavretia spornej kúpnej zmluvy, nakoľko takáto skutočnosť z jej obsahu nevyplýva. Súd tiež uviedol, že v spore nebolo preukázané doručenie preddavkovej faktúry žalobcovi.

8. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný prevzal od žalobcu dňa 14.12.2018 sumu 60.000,-Eur. S ohľadom na preukázané rokovania strán sporu o spornej kúpnej zmluve posúdil súd túto platbu ako preddavok na kúpnu cenu, čo potvrdzuje aj žalovaným vystavená preddavková faktúra. Vzhľadom k tomu, že realizácia žalobcom zamýšľanej kúpy v spore preukázaná nebola, zaplatený preddavok v sume 60.000,-Eur sa stal bezdôvodným obohatením žalovaného na úkor žalobcu v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko právny dôvod úhrady sumy 60.000,-Eur odpadol. Z tohto dôvodu súd podľa § 456 Občianskeho zákonníka zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 60.000,-Eur žalobcovi. Keďže žalovaný sumu 60.000,-Eur žalobcovi nezaplatil, podľa súdu je žalovaný so splnením záväzku vydať predmetné bezdôvodné obohatenie v omeškaní, a preto súd v zmysle § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka zaviazal žalovaného aj na zaplatenie žalobcom uplatnených 5 % ročných úrokov z omeškania zo sumy 60.000,-Eur od 21.12.2019 do zaplatenia. Súd podotkol, že žalovaný v zmysle § 151 ods. 2 CSP účinne nepoprel žalobcom uplatnenú sadzbu úrokov z omeškania, ani dátum vzniku omeškania, pričom žalovaný okrem námietok týkajúcich sa žalovanej istiny neuviedol žiadne námietky voči žalovaným úrokom z omeškania.

9. K skutkovým tvrdeniam žalovaného o uzavretí Zmluvy o finančnej zábezpeke súd uviedol, že ju v spore nemal za preukázanú žiadnym z vykonaných dôkazov. Súd podotkol, že predmet kúpy právny zástupca žalovaného vymedzil iba odkazom na výpoveď svedka G. A., ktorý podľa neho jasne vymedzil predmet kúpnej zmluvy. Podľa výpovede svedka G. A. však predmetom kúpy bolo len kompletne zariadenie Reštaurácie Pod hradom a nikdy nešlo o doklady. Podľa súdu žalovaný v záverečnej reči nepotvrdil uzavretie kúpnej zmluvy s predmetom kúpy, ktorý vymedzil v konaní žalobca, podľa ktorého mali byť predmetom kúpy aj doklady a iný nehmotný majetok. Vzhľadom k tomu, (aj s prihliadnutím na absenciu preukázania ostatných súdom uvedených podstatných častí kúpnej zmluvy), súd nemal zmenou skutkového tvrdenia žalovaného v priebehu konania o druhu zmluvy v záverečnej reči preukázané uzavretie kúpnej zmluvy, od ktorej odvodzoval žalobca žalobou uplatnenú povinnosť žalovaného. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by medzi stranami sporu došlo k uzavretiu v žalobe identifikovanej kúpnej zmluvy, súd v zmysle § 344 Obchodného zákonníka a § 39 Občianskeho zákonníka posúdil odstúpenie žalobcu zo dňa 21.12.2019 od neexistujúcej zmluvy ako neplatný právny úkon.

10. Zároveň súd uviedol, že žalovaný v záverečnej reči poukázal aj na to, že žalobca môže predmet kúpy užívať, čo mal potvrdiť aj žalobca, a preto zo strany žalovaného nejde o bezdôvodné obohatenie. Podľa súdu však žalovaný v spore nevyčíslil, ani nepreukázal hodnotu, ktorú by mal žalobca užívaním predmetného zariadenia získať, a preto mal súd za to, že v spore nebol v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka preukázaný vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalobcu na úkor žalovaného v dôsledku prípadného užívania hnutelných vecí vo vlastníctve žalovaného, ktoré mali tvoriť predmet kúpy.

11. Okresný súd tiež konštatoval, že nevykonal dokazovanie vyšetrovacím spisom OR PZ v Trenčíne ČVS:ORP-72/2/VYS-TN-2020, nakoľko vedenie tohto konania nebolo medzi stranami sporné a tento spis bol pripojený k súdnemu spisu, a preto strany sporu mohli navrhnúť dokazovanie konkrétnymi dôkazmi nachádzajúcimi sa v tomto trestnom spise. Súd tiež nevykonal dokazovanie výsluchom svedka A. B., štatutárneho zástupcu spoločnosti Matúšova 8/10, s.r.o., ktorého navrhol vypočuť žalobca o okolnostiach poškodenia dobrého mena žalobcu, nakoľko predmetom sporu nie je náhrada škody alebo nemajetkovej ujmy žalobcu, a tak poškodenie dobrého mena priamo nesúvisí s predmetom sporu a jeho výsledkom. Zároveň súd uviedol, že nevykonal ani dokazovanie výsluchom konateľky

žalovaného I. E., nakoľko táto je konateľkou žalovaného od 07.04.2020, a teda ako štatutárna zástupkyňa žalovaného sa nezúčastnila rokovaní v novembri až decembri 2018, ktorých výsledkom malo byť uzavretie kúpnej zmluvy identifikovanej žalobcom v žalobe. Súd tiež podotkol, že prokurista žalobcu na pojednávaní 12.10.2022 poukázal na to, že I. E. nemala žiadne vedomosti o tejto vzniknutej problematike a nevedela k tomu zaujať stanovisko. Zároveň súd nevykonával dokazovanie ani opätovným výsluchom svedka A. E. F. k prevzatíu preddavkovej faktúry žalobcom, nakoľko medzi stranami sporu nebolo sporné prevzatie sumy 60.000,-Eur žalovaným a tiež súd platbu žalobcu v sume 60.000,-Eur právne posúdil ako preddavok na kúpnu cenu, pričom svedok G. A. potvrdil uzavretie kúpnej zmluvy stranami sporu, i keď s inými podstatnými časťami zmluvy než tvrdil žalobca.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu 100 % trov konania. Uviedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Proti rozsudku v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu podal odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a aby žalovanému priznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia, eventuálne aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

14. Žalovaný v odvolaní uviedol, že odvolanie podáva voči všetkým výrokom rozsudku z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP, nakoľko rozsudok disponuje viacerými vadami. Žalovaný tvrdí, že z rozsudku je zrejmé, že súd v ňom vychádza z nesprávneho posúdenia otázky uzatvorenia predmetnej kúpnej zmluvy, keď uvádza, že v konaní nebolo preukázané, že došlo k jej uzatvoreniu. Na základe tohto nesprávneho posúdenia potom súd dospel v konaní aj k ďalším nesprávnym záverom, ktoré uviedol v rozsudku.

15. Žalovaný má za to, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že k uzatvoreniu predmetnej kúpnej zmluvy došlo, a to dokonca tak, že obe strany sporu v konaní zhodne tvrdili, že k jej uzatvoreniu došlo. Žalovaný má tiež za to, že pokiaľ obe strany sporu uviedli zhodné tvrdenie v otázke uzavretia kúpnej zmluvy, tak súd vôbec nemal skúmať to, či bola uzatvorená kúpna zmluva, keďže na tejto skutočnosti sa zhodli obe strany, teda sa táto skutočnosť bez ďalšieho považuje v konaní za preukázanú. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 186 ods. 2 CSP.

16. Žalovaný považoval za potrebné uviesť, že pojem „zhodné tvrdenia“ možno obsahovo stotožniť s nespornými tvrdeniami podľa § 151 CSP, a teda podľa názoru žalovaného súd nemal a ani nebol oprávnený skúmať to, či došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, keďže na tomto bola medzi stranami sporu zhoda a dokonca tento záver potvrdzovali aj výpovede svedkov, či iné dôkazy.

17. Podľa názoru žalovaného v konaní nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by uzatvorenie kúpnej zmluvy vyvracal, teda neexistuje žiadna skutočnosť, ktorá by bránila súdu v prípade zhodného tvrdenia strán sporu o uzatvorení kúpnej zmluvy z tohto tvrdenia v konaní vychádzať, práve naopak, bolo povinnosťou súdu tak v zmysle uvedeného ustanovenia § 186 ods. 2 CSP urobiť – túto povinnosť však súd porušil, čím zaťažil konanie vážnou vadou, ktorá mala za následok aj nesprávne rozhodnutie vo veci.

18. Žalovaný poukázal na jednotlivé výpovede svedkov A. D. B., pani A. D., A. E. F., G. D. z pojednávania, ktoré sa uskutočnilo dňa 06.05.2022, ako aj na výpoveď svedka pána G. A. zo dňa 12.10.2022, ako aj na záverečnú reč právneho zástupcu žalovaného, na základe čoho má žalovaný za to, že v konaní bolo dostatočne viackrát preukázané, že medzi stranami sporu bola uzatvorená kúpna zmluva, na základe ktorej žalovaný obdržal od žalobcu sumu vo výške 60.000,-Eur. Žalovaný tiež pripomenul, že uzatvorenie iného zmluvného vzťahu ako kúpnej zmluvy nepripúšťa žiadna zo strán sporu a taktiež žiadny zo svedkov, a ani to nevyplýva zo žiadneho iného dôkazu.

19. Žalovaný pripomenul, že vo všeobecnosti v zmysle civilného práva Slovenskej republiky konkrétne v zmysle § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov dochádza k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, predmetom ktorej je hnutelná vec odovzdaním veci. To, že žalovaný odovzdal žalobcovi zariadenie Reštaurácie Pod hradom je nesporné, nakoľko toto odovzdanie potvrdili obe strany sporu na pojednávaní dňa 12.10.2022. Aj toto je teda ďalší priamy dôkaz o uzatvorení kúpnej zmluvy, hoci

samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy nebolo potrebné v konaní preukazovať, keďže ho strany sporu zhodne tvrdili.

20. Žalovaný zdôraznil, že v konaní je nesporná skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená kúpna zmluva. Sporným v konaní bolo, čo konkrétne bolo obsahom takejto kúpnej zmluvy, avšak to už ide o celkom inú skutočnosť, a teda nie je možné na základe toho, že sa v konaní nepodarilo preukázať konkrétny predmet kúpy dospieť k záveru, že vôbec ani nedošlo k jej uzavretiu, ak obe strany toto uzavretie zhodne potvrdili.

21. Žalovaný poukázal na to, že dokonca súd v bode 14. prvá veta rozsudku paradoxne sám konštatuje, že v určitej časti bolo medzi stranami nesporné nielen uzavretie kúpnej zmluvy, ale dokonca v určitej časti aj jej predmet, a aj napriek tomu je pre žalovaného úplne nepochopiteľné, že dospel súd v rozsudku k záveru, že uzatvorenie kúpnej zmluvy nebolo v konaní preukázané.

22. Žalovaný tvrdí, že predmet kúpy dojednaný v predmetnej kúpnej zmluve bol medzi stranami sporu riadne odovzdaný a prevzatý. Záver o tom, že určité hnuiteľné veci boli medzi stranami sporu odovzdané vyplýva priamo z odôvodnenia rozsudku, teda sám súd má túto skutočnosť za preukázanú, keď to výslovne uviedol v bode 14. odôvodnenia rozsudku. Súd teda konštatuje, že príslušné veci, ktorých zoznam bol v konaní predložený a ide o inventár vybavenia zo dňa 12.01.2019 bol žalobcovi riadne odovzdaný.

23. Žalovaný pre úplnosť dodal, že odovzdanie predmetných vecí žalovaným žalobcovi vplynulo výslovne aj z výpovedí svedkov, a to konkrétne z výpovede svedka A. E. F. na pojednávaní dňa 06.05.2022. Žalovaný tiež uviedol, že žalobca, žalovaný a ani nikto zo svedkov nerozporovali, že im boli predmetné veci (predmet kúpy, ktoré boli spísané v predmetnom inventári) odovzdané. S poukazom na uvedené bolo v konaní riadne preukázané, že k odovzdaniu konkrétnych vecí žalovaným žalobcovi skutočne došlo, pričom obsahom súdneho spisu bol aj konkrétny zoznam týchto vecí (inventár).

24. Žalovaný tiež uviedol, že v konaní bolo preukázané a nesporné, že sumu 60.000,-Eur žalobca žalovanému aj skutočne zaplatil. V konaní nebola sporná ani skutočnosť, že uvedená suma 60.000,-Eur bola platbou kúpnej ceny, keďže toto uvádzali tak strany sporu, ako aj vypočítaní svedkovia, resp. žiadni svedkovia a ani žiadna zo strán sporu túto skutočnosť nerozporovali. V konaní nebolo preukázané jedine to, za čo konkrétne bola táto kúpna cena zaplatená – teda predmet kúpy, to však podľa žalovaného je v konaní irelevantné.

25. Žalovaný tiež tvrdí, že pre neho celkom prekvapivo a zjavne nesprávne súd posúdil žalovaný nárok ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, čo je uvedené v bode 17. odôvodnenia rozsudku. Žalovaný nesúhlasí so záverom súdu a má za to, že súd mal žalobu zamietnuť.

26. Celý záver súdu vyjadrený v bode 17. odôvodnenia rozsudku je založený na nesprávnom predpoklade, že kúpna zmluva nebola uzavretá, a teda keďže bola kúpna zmluva uzavretá (čo bolo preukázané), je zrejmé, že tento záver je bez ďalšieho nesprávny, keďže vychádza z predpokladu, že predmetných 60.000,-Eur bolo poskytnutých ako akási platba vopred pred uzatvorením kúpnej zmluvy, ktorá sa však podľa súdu následne neuzatvorila, a tak právny dôvod tejto platby odpadol – v konaní však bolo preukázané, že táto kúpna zmluva sa uzatvorila, a teda právny dôvod jeho platby celkom zjavne nemohol odpadnúť. Podľa žalovaného žiadne bezdôvodné obohatenie nemohlo vzniknúť tak, ako to posúdil súd v bode 17. odôvodnenia rozsudku, a keďže iné dôvody vzniku prípadného bezdôvodného obohatenia už súd neuvádza, je zrejmé, že záver o vzniku bezdôvodného obohatenia je nesprávny, a preto bolo potrebné žalobu zamietnuť.

27. Pre úplnosť z opatrnosti žalovaný dodal k otázke možného bezdôvodného obohatenia, že v konaní bolo riadne preukázané uzatvorenie kúpnej zmluvy, že zo všetkých tvrdení strán sporu, resp. aj svedkov, ako aj z podstaty veci je zrejmé, že žalobca a žalovaný do určitého právneho vzťahu vstúpili a predmetných 60.000,-Eur bolo žalovanému poskytnutých na základe určitého právneho vzťahu a právneho dôvodu, a keby aj žalovaný pripustil, že nešlo o kúpnu zmluvu, je podľa jeho názoru pre rozhodnutie vo veci za tohto stavu dokazovania nepodstatné o aký právny vzťah išlo, pretože na to, aby súd mohol dospieť k záveru o bezdôvodnom obohatení žalovaného, tak by musel žalobca v konaní

preukázať, že tento právny dôvod odpadol, či bol neplatný, čo sa však v konaní nepochybne nestalo a žalobca to dokonca ani len netvrdil.

28. Ďalej žalovaný uviedol, že nikdy žiadna zo strán sporu v konaní neuviedla, že v prípade platby 60.000,-Eur išlo o platbu pred uzatvorením kúpnej zmluvy, po ktorej zaplatení sa mala následne ešte len ísť uzavrieť kúpna zmluva. V tejto časti tak ide podľa žalovaného o ničím nepodložený, a preto neprípustný záver súdu, ktorý musí byť odvolacím súdom odmietnutý.

29. Pre úplnosť žalovaný poukázal na § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z ktorého jasne vyplýva, kedy sa nadobúda vlastnícke právo k hnutelnej veci, a teda kedy v danom prípade aj došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy. Stalo sa tak faktickým odovzdaním hnutelných vecí, ktoré potvrdili zhodne všetci zúčastnení predmetného konania.

30. Záverom žalovaný uviedol, že žiadna zo strán sporu v konaní neuvádzala, že daných 60.000,-Eur bola akási platba pred uzavretím kúpnej zmluvy ako to posúdil súd, ale obe strany mali zhodne za to, že išlo o kúpnu cenu. Nie je preto žalovanému zrejmé, z akého dôvodu sa súd zaoberal posúdením toho, na čo, resp. za čo bolo poskytnutých predmetných 60.000,-Eur a už vôbec nie ako mohol dospieť k takému záveru, ktorý je v priamom rozpore so všetkým vykonaným dokazovaním.

31. Z uvedeného je zrejmé, že o súdom tvrdené bezdôvodné obohatenie nejde, a teda pokiaľ žalobca v konaní nepreukázal iný právny dôvod, ktorý by odôvodňoval vrátenie predmetnej sumy 60.000,-Eur, čo nepreukázal, tak bolo potrebné žalobu zamietnuť.

32. Na záver žalovaný poukázal aj na ďalší dôvod svedčiaci o potrebe zamietnutia žaloby, na ktorý súd vôbec neprihliadol, a to synalogramatickosť plnení. Poukázal na § 457 OZ, podľa ktorého sú obe strany sporu povinné vrátiť si všetko, čo v súvislosti s daným právnym úkonom obdržali. Žalovaný zdôraznil, že sám žalobca tvrdil, že dôvodom vrátenia sumy 60.000,-Eur je jeho odstúpenie od kúpnej zmluvy. Teda ak je žalovaný povinný vrátiť žalobcovi predmetnú sumu 60.000-Eur, žalobca musí byť súčasne povinný vrátiť žalovanému aj odovzdané veci, čo sa musí aj premietnuť v petite žaloby.

33. Uvedený právny záver je potvrdený rozhodnutiami súdov SR, teda ak žalobca žaluje o zaplatenie 60.000,-Eur proti tomu musí byť súčasťou petitu aj vydanie prevzatých vecí žalobcom žalovanému, inak je podľa názoru žalovaného nemožné takémuto petitu vyhovieť a žalobu bolo potrebné bez ďalšieho zamietnuť, keďže takýto petit je v rozpore s hmotným právom.

34. Povinnosť súdu zamietnuť podanú žalobu ak v petite nie je vyjadrená synalogramatickosť plnení je vyjadrená aj v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I.ÚS/199/2014 z 19. marca 2014. Rovnaký záver je prezentovaný aj v uznesení Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS/360/2010 zo dňa 21.10.2010.

35. S poukazom na uvedené žalovaný dodal, že v dôsledku neplatnosti zmluvy alebo zrušenia zmluvy, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Uvedené reštitučné povinnosti sú vzájomne podmienenými povinnosťami. Vzhľadom na synalogramatický charakter záväzkového vzťahu vzniknutého v dôsledku neplatnosti (zrušenia) zmluvy by mal výrok súdneho rozhodnutia zohľadňovať vzájomnosť, t.j. že žalobca je povinný plniť žalovanému oproti povinnosti žalovaného plniť žalobcovi.

36. Napriek skutočnosti, že textácia ustanovenia § 560 OZ predpokladá vzájomné plnenie zo zmluvy, vzťahuje sa táto právna norma aj na inštitút bezdôvodného obohatenia podľa ustanovenia § 457 OZ, ktorý má charakter mimozmluvného záväzku – právna opora pre tento záver sa nachádza v ustanovení § 492 OZ, podľa ktorého ustanovenia o záväzkoch, ktoré vznikajú zo zmlúv, sa použijú primerane aj na záväzky vznikajúce na základe iných skutočností upravených v zákone, ak niet osobitnej úpravy.

37. Žalobca sa vyjadril k odvolaniu žalovaného prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 11.01.2023, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a aby zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania.

38. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že so záverom žalovaného, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy došlo na základe ním uvádzaných argumentov nemôže súhlasiť, a to z dôvodu, že žalovaný v podanom

odpore uvádzal, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy nedošlo, ale bola uzatvorená zmluva o finančnej zábezpeke. Neskôr v záverečnej reči potvrdil, že k uzatvoreniu zmluvy došlo. Postup žalovaného bol teda v spore veľmi zmätočný a nepresvedčivý. Zároveň otázky, ktoré v tomto smere boli kladené zo strany právneho zástupcu žalobcu na svedkov, na ktoré žalovaný vo svojom odvolaní poukazuje smerovali k preukazovaniu negatívnej skutočnosti, a teda že nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o finančnej zábezpeke, čo súd aj správnym spôsobom vyhodnotil. Zároveň subjektívne vyjadrenia svedkov vyslovené v tomto konaní nemôžu v tomto prípade nahraďovať nedostatok zákonných náležitostí, ktoré sú potrebné na platné uzatvorenie kúpnej zmluvy v zmysle § 409 Obchodného zákonníka. Tiež skutočnosť, že zmluvné strany mali v úmysle uzatvoriť kúpnu zmluvu neznamena, že kúpna zmluva aj uzatvorená naozaj bola. Žalobca vo svojich podaniach, ako aj v ústnych vyjadreniach počas pojednávania uvádzal v zásade to, že jeho úmyslom bolo uzatvoriť kúpnu zmluvu na vybavenie kuchyne, resp. aj ostatných plnení, ktoré boli vecne aj skutkovo vymedzené v listine nazvanej chronologický návrh fyzického prevzatia Hotela Pod hradom, Penziónu Pod hradom a Reštaurácie Pod hradom, avšak s týmto žalovaný nesúhlasil.

39. Pokiaľ teda súd z takýchto konštatácií vyhodnotil, že k uzatvoreniu zmluvy nedošlo z dôvodu nedostatku esenciálnych náležitostí v zmysle § 409 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, žalobca toto právne posúdenie súdu akceptuje.

40. Zároveň žalobca uviedol, že žalovaný vo svojom písomnom odpore vyslovene uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným vznikla ústna zmluva o finančnej zábezpeke, čím odôvodňoval aj prevzatie hotovosti vo výške 60.000,-Eur. Keďže z vykonaných dôkazov – výpovedí svedkov vyplynulo, že nikdy ani len nedošlo k rokovaniu o takejto zmluve, žalovaný zmenil svoje skutkové tvrdenie, pričom svoje pôvodné zdôvodnenie o uzatvorení zmluvy o finančnej zábezpeke žiadnym spôsobom nevysvetlil. Toto vyjadrenie žalovaného je preto veľmi nepresvedčivé a účelovo zmenené pod tlakom vyvinutia sa dôkaznej situácie.

41. Žalobca zároveň poukázal na rozporné výpovede svedka G. A., z čoho je podľa žalobcu zrejmé, že G. A. svoje výpovede a listinné dôkazy mení v závislosti od toho, ako mu to v aktuálnej situácii vyhovuje.

42. Pokiaľ ide o argumentáciu o odovzdaní predmetu kúpy, žalobca poukázal na vyjadrenie svedka A., ako aj svedka F..

43. Súd prvej inštancie v súlade so zásadou „IURA NOVI CURIA“ (súd pozná právo) posúdil nárok žalobcu ako nárok z plnenia na základe neplatnej zmluvy. Vychádzal pritom zo záveru, že zmluvné strany si nedohodli dostatočne určito predmet zmluvy, a preto nedošlo k platnému uzavretiu kúpnej zmluvy.

44. Žalobca počas pojednávania však aj sám uvádzal, že pokiaľ súd dospeje k záveru, že zmluva medzi žalobcom a žalovaným je absolútne neplatným právnym úkonom, je nutné vysloviť záver, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, a preto je nutné rozhodnúť o vydaní bezdôvodného obohatenia vo výške žalovanej istiny s príslušenstvom.

45. Ostatné odôvodnenia žalovaného uvádzané k odovzdaniu predmetu kúpy, ako aj vydaniu bezdôvodného obohatenia sa odvolávajú na skutočnosť, že došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, čo už bolo vyvrátené, preto ďalšie vyjadrenia žalobcu sú v tomto smere nadbytočné.

46. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 14.02.2023, v ktorom uviedol, že celá argumentácia žalobcu uvedená vo vyjadrení je postavená na úplnom zvrate v jeho tvrdeniach, a to že zrazu (po rozsudku súdu) má žalobca za to, že žiadna kúpna zmluva medzi stranami sporu nebola uzatvorená, hoci celá jeho žalobná argumentácia bola postavená na tom, že medzi stranami bola riadne uzatvorená kúpna zmluva, od ktorej dokonca on sám aj odstúpil, a teda pokiaľ teraz zrazu žalobca argumentuje, že kúpna zmluva uzatvorená nebola, nie je možné takúto argumentáciu vyhodnotiť inak ako účelovú a nedôveryhodnú.

47. Žalovaný má za to, že súd na takúto zmenenú argumentáciu žalobcu nemôže prihliadať už len z toho dôvodu, že ide o novotu v odvolacom konaní (nové skutkové tvrdenia žalobcu ako prostriedok procesného útoku a obrany), ktorá je v odvolacom konaní v zmysle § 366 CSP neprípustná.

48. Žalovaný tiež dodal, že vyjadrenie žalobcu neobsahuje žiadnu argumentáciu, ktorá by relevantne spochybňovala odvolacie dôvody prezentované v odvolaní, a teda podľa názoru žalovaného je odvolanie dôvodné.

49. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný v podanom odpore uviedol, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy nedošlo, ale že bola uzatvorená zmluva o finančnej zábezpeke žalovaný konštatoval, že konateľom žalovaného bol v decembri pán G. A.. Žalobca podal na žalovaného žalobu, na základe ktorej bol vydaný platobný rozkaz dňa 19.06.2020, teda v čase, keď konateľom žalovaného už nebol pán G. A., ale pani I. E.. Nová konateľka žalovaného z pochopiteľných dôvodov nemala informácie o tom, na základe akého právneho úkonu prišlo k odovzdaniu sumy 60.000,-Eur. Z uvedeného dôvodu žalovaný v čase podania odporu proti platobnému rozkazu nedisponoval úplnými informáciami o tom, na základe akého právneho titulu odovzdal žalobca žalovanému sumu 60.000,-Eur. Vzhľadom na to, že v priebehu pojednávania z výpovede svedka pána G. A. mal žalovaný jednoznačne za to, že došlo medzi stranami sporu k uzatvoreniu ústnej zmluvy, nemal žalovaný dôvod spochybňovať toto tvrdenie svedka, ktoré bolo zhodné s tvrdením žalobcu a s tvrdeniami predtým vypočutých svedkov.

50. Žalovaný zároveň poukázal na to, že žalobca ešte v priebehu posledného pojednávania vo veci tvrdil, že medzi stranami sporu bola uzatvorená kúpna zmluva a akýkoľvek iný právny vzťah, resp. právny titul, na základe ktorého došlo k odovzdaniu sumy 60.000,-Eur odmietol.

51. Žalovaný tiež poukázal na to, že sám žalobca podal návrh na vydanie platobného rozkazu, v ktorom žiadal od žalovaného vrátenie sumy 60.000,-Eur na základe odstúpenia od kúpnej zmluvy zo dňa 21.12.2019. Zároveň žalovaný poukázal na to, že žalobcom navrhovaní svedkovia boli alebo sú rodinne alebo pracovne prepojení na žalobcu a keď títo svedkovia vo výpovediach spomínali kúpnu zmluvu, nemožno to považovať za subjektívne vyjadrenie svedkov.

52. Žalovaný zároveň zotrval na všetkých skutočnostiach uvedených v podanom odvolaní. Tiež poukázal na samotné vyjadrenia žalobcu, z ktorých vyplýva, že poukazoval na uzatvorenú kúpnu zmluvu.

53. Žalovaný má za to, že v podanom odvolaní dostatočne preukázal, že súd prvej inštancie vyhodnotil predmetný súdny spor, a teda najmä otázku uzatvorenia konkrétnej kúpnej zmluvy nesprávne.

54. Pre úplnosť žalovaný dodal, že je neprípustné, aby žalobca v prvostupňovom konaní tvrdil existenciu kúpnej zmluvy a následne, keď súd posúdil v rozsudku túto otázku inak, aby toto svoje tvrdenie zmenil, resp. na takúto zmenu tvrdenia nemôže odvolací súd vôbec prihliadať. Skutočnosť, že kúpna zmluva bola uzatvorená, bola v konaní pred prvostupňovým súdom nesporná, a teda sa nedokazovala, a teda ak by teraz na základe zmeny argumentácie žalobcu v odvolacom konaní došlo zo strany odvolacieho súdu k zmene posúdenia tejto skutkovej otázky, tak by tým bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom, keďže žalovaný nemusel a ani nepreukazoval v konaní na prvom stupni uzatvorenie kúpnej zmluvy, a teda v tomto smere nevykonával žiadnu procesnú aktivitu. Ak by však žalobca namietal pred súdom prvej inštancie, že kúpna zmluva uzatvorená nebola, žalovaný by v tomto smere určite navrhoval vykonanie dôkazov na preukázanie jej uzavretia, čo však už v odvolacom konaní nemôže. Z týchto dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol, eventuálne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a aby priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

55. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného postupom podľa § 374 ods. 2 CSP nevyjadril.

56. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok(ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa ustanovenia § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a v zmysle ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

57. Predmetom odvolania žalovaného je preskúmanie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 60.000,-Eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia.

58. Preskúmaním podaného odvolania žalovaným dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného zaplataenia 60.000,-Eur s príslušenstvom ako vrátenie kúpnej ceny z dôvodu, že odstúpil od uzatvorenej kúpnej zmluvy.

59. Z obsahu žaloby teda vyplýva, že žalobca nespochybnil uzatvorenie kúpnopredajnej zmluvy, ktorej predmetom mala byť kúpa hmotného a nehmotného majetku komplexu Hotela a Reštaurácie Pod hranom. Súd prvej inštancie v konaní vykonal dokazovanie výsluchom svedkov a dospel k záveru, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy nedošlo, keďže sa nepodarilo zistiť predmet kúpnopredajnej zmluvy, následkom čoho dospel k záveru, že žalobca nemohol odstúpiť platne od uzatvorenej kúpnej zmluvy, ktorá nevznikla, a preto dospel k záveru, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu v žalovanej sume 60.000,-Eur, a preto žalobe žalobcu vyhovel. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že žalovaný síce v počiatkoch konania tvrdil, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy nedošlo, lebo poskytnutá suma 60.000,-Eur bola žalobcom žalovanému zaplataená na základe zmluvy o finančnej zábezpeke, avšak v priebehu konania po svedeckej výpovedi svedka pána G. A., bývalého konateľa žalovaného, žalovaný potvrdil, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy došlo.

60. Podľa § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka, kúpnou zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnutelnú vec (tovar) určený jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastníckeho právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu.

61. Podľa § 409 ods. 2 Obchodného zákonníka, v zmluve musí byť kúpna cena dohodnutá alebo musí v nej byť aspoň určený spôsobom jej dodatočného určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu ju uzavrieť aj bez určenia kúpnej ceny. V tomto prípade je kupujúci povinný zaplatiť kúpnu cenu ustanovenú podľa § 448.

62. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

63. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

64. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

65. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

66. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

67. Podľa § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmluvných tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

68. Podstatnou odvolacou námietkou žalovaného bola skutočnosť, že súd prvej inštancie napriek zhodným tvrdeniam strán konania, že došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy je v rozpore s ustanovením § 151 a § 186 ods. 2 CSP neoprávnene skúmal, či k uzatvoreniu kúpnej zmluvy došlo. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že pokiaľ žalovaný tvrdil, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy nedošlo, súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ pristúpil k vykonaniu dokazovania, a to aj výsluchmi svedkov, či predmetná kúpna zmluva bola medzi stranami konania uzatvorená. Z obsahu spisu, tak ako už bolo uvedené vyššie vyplýva, že v priebehu konania na základe výpovede bývalého konateľa žalovaného pána G. A., žalovaný zmenil svoje tvrdenia v konaní, že žalobca mu poskytol finančnú zábezpeku

a súhlasil s tým, že došlo medzi stranami konania k uzatvoreniu kúpnej zmluvy. Týmto momentom sa skutkové tvrdenia žalobcu v konaní stali podľa § 151 ods. 1 CSP nespornými. Súd prvej inštancie však napriek zhodnému tvrdeniu strán v konaní, na základe už predtým vykonaného dokazovania mal za to, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi stranami konania nedošlo. Takto vyvodený právny záver súdu prvej inštancie však nekorešponduje so samotným odôvodnením napadnutého rozsudku v bode 14., kde súd uviedol „Bolo potrebné prihliadnuť aj na to, že tieto listiny boli vyhotovené až pri odovzdávaní v nich spísaných vecí žalovaným žalobcovi. V spore nebolo preukázané žiadnym dôkazom, že by kúpna cena 90.000,-Eur, prípadne 60.000,-Eur bola dohodnutá za predmet kúpy, ktorého rozsah by bol špecifikovaný v označených listinách. Naopak, z výpovede svedka A. E. F. je zrejmé, že pri spisovaní inventára vybavenia 12.01.2019 sa mnoho vecí z vybavenia v objekte už nenachádzalo. Na základe uvedeného súd posúdil označené listiny ako dôkazy preukazujúce veci, ktoré žalovaný odovzdal žalobcovi, a ktoré súčasne mali tvoriť aj (teda nielen oni) predmet kúpy. Z listín – Inventárov kuchyne a reštaurácie nevyplýva, a to ani v kontexte výpovedí svedkov a konateľky žalobcu, že by obsahovali kompletný predmet kúpy, ktorý by mal byť vymedzený v kúpnej zmluve, ktorú by uzatvorili strany sporu“. Už z takto koncipovaného odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že sám okresný súd dospel k záveru, že veci uvedené v listine – Inventár kuchyne a reštaurácie boli zo strany žalovaného odovzdané žalobcovi. Keďže podľa § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnuťelnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu, pričom žalovaný preukázateľne žalobcovi minimálne v rozsahu tovaru vyznačeného na Inventári kuchyne a reštaurácie tento odovzdal, súd prvej inštancie potom nesprávne dospel k záveru, že medzi stranami konania nedošlo k uzatvoreniu žiadnej kúpnej zmluvy. Odvolací súd konštatuje, že predmetné odôvodnenie napadnutého rozsudku je rozporuplné, navzájom si odporujúce, čo vyplýva aj zo samotného odôvodnenia odvolania žalovaného, ktorý výslovne neuviedol, že považuje napadnuté rozhodnutie za arbitrárne, avšak z obsahu odvolania vyplýva, že žalovaný sám poukazuje na bod 14. odôvodnenia rozsudku, kde súd priznáva, že žalovaný určité hnuťelné veci žalobcovi odovzdal.

69. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného preskúmaním podaného odvolania dospel k záveru, že napadnutý rozsudok vzhľadom na jeho protirečivé konštatovania možno považovať za nepreskúmateľný, keďže okresný súd na jednej strane tvrdí, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy nedošlo a na druhej strane konštatuje, že určité hnuťelné veci boli zo strany žalovaného žalobcovi odovzdané, následkom čoho muselo dôjsť k uzatvoreniu kúpnej zmluvy minimálne v rozsahu žalovaným odovzdaných vecí žalobcovi, čo korešponduje aj so samotnými skutkovými tvrdeniami žalobcu v žalobe, ako aj v priebehu konania.

70. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že dôvody uvádzané súdom prvej inštancie nie sú vzhľadom na uvedené rozpory v odôvodnení rozsudku dostatočne presvedčivé, keďže dôvody uvádzané okresným súdom, na základe ktorých dospel k záveru, že kúpna zmluva nevznikla, si vzájomne odporujú.

71. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá so všetkými právne relevantnými dôvodmi žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, strane sporu odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Za znemožnenie strany uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces treba považovať aj taký nedostatok rozhodnutia súdu, keď rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody alebo ak v ňom absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci, prípadne ak argumentácia obsiahnutá v odôvodnení rozhodnutia je natoľko vnútorne rozporná a zmätočná, že rozhodnutie ako celok je nepresvedčivé, neodôvodnené a nepreskúmateľné.

72. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z hľadiska vyššie nastavených požiadaviek práva na spravodlivý proces nemôže z dôvodu existujúcich nejasností a rozporov v kontexte celého súdneho konania obstať.

73. Žalovaný v podanom odvolaní tiež namieta skutočnosť, že súd prvej inštancie vôbec neprihliadol na synalagmatickosť vzájomných plnení a poukázal na § 457 Občianskeho zákonníka.

74. Odvolací súd s touto odvolacou námietskou žalovaného súhlasí. Odvolací súd poukazuje na to, že v dôsledku vzájomnej viazanosti a podmienenosti práv a povinností účastníkov z neplatnej zmluvy (§ 457 OZ) je aj procesné uplatnenie a uspokojenie práva jednej zmluvnej strany (na vrátenie kúpnej ceny) viazané na uspokojenie obdobného práva druhej zmluvnej strany (na vrátenie vecí) a že povinnosť jednej z nich plniť je viazaná na rovnakú povinnosť druhej strany. Žiadna zo strán teda nemôže samostatne uplatniť svoje právo na plnenie poskytnuté podľa neplatnej zmluvy, zrušenej zmluvy, lebo § 457 Občianskeho zákonníka upravuje nielen spôsob, ale aj rozsah vzájomného plnenia. So zreteľom na uvedené sa žalobca v prejednávanej veci môže domáhať na súde vrátenia svojho plnenia len vtedy, ak by v žalobe vyjadril podmienenosť tohto plnenia nárokom druhej strany, alebo len ak by nebol povinný vrátiť plnenie žalovanému. Zo spisu však vyplýva, že o tento prípad v danej veci nejde. Vzhľadom na to sa žalobca nemohol domáhať samostatného plnenia, ale mal vyššie uvedenú vzájomnosť a podmienenosť práv a povinností strán konania primerane vyjadriť v petite žaloby. Keďže žalobca v petite žaloby túto vzájomnú viazanosť reštitučných povinností strán konania nevyjadril a súd je viazaný žalobným návrhom, nemôže byť žaloba z tohto dôvodu úspešná. Uvedený právny názor vyplýva z rozhodnutia NS SR sp.zn. 3Cdo/115/2008 zo dňa 26.2.2009, ktorý tiež konštatoval, že za daného skutkového stavu (vyššie uvedeného) nebolo možné vyhovieť žalobe, ktorá nezodpovedala § 457 Občianskeho zákonníka a ani prekročiť žalobný návrh a rozhodnúť o vzájomnej povinnosti oboch účastníkov vrátiť si poskytnuté plnenia (ZST 22/2018).

75. Ustanovenie § 457 OZ teda vychádza zo vzájomnej viazanosti práv a povinností účastníkov neplatnej zmluvy, zrušenej zmluvy. Právo jednej zmluvnej strany na vydanie poskytnutého plnenia je podmienené povinnosťou druhej zmluvnej strany vrátiť druhému všetko, čo podľa zmluvy dostal. K vzájomnej podmienenosti nárokov dochádza priamo zo zákona a túto vzájomnú viazanosť plnení treba rešpektovať aj pri formulácii žalobného petitu. Pokiaľ žalobný petit nevyjadruje vzájomnú (synalagmatickú) viazanosť reštitučnej povinnosti účastníkov neplatnej, zrušenej zmluvy podľa § 457 OZ, t.j. povinnosť v tomto prípade žalobcu plniť oproti splneniu povinnosti žalovaného voči nemu, takejto žalobe nemožno vyhovieť. Súd v tomto smere nemá poučovaciu povinnosť, pretože by išlo o poučenie hmotnoprávne.

76. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie postupoval nesprávne, pokiaľ v petite žaloby nie je vyjadrený synalagmatický záväzok a rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom. Zároveň postupoval nesprávne, pokiaľ skúmal v merite veci otázku platnosti, resp. uzatvorenia uvedenej kúpnej zmluvy, keďže vzhľadom na vyššie uvedený skutkový stav žaloba nespĺňa formálne náležitosti pre úspešné uplatnenie žaloby na súde.

77. Vzhľadom na uvedené mal odvolací súd za to, že v konaní existuje vada konania, ktorá sa prejavila v nesprávnom procesnom postupe súdu pri rozhodovaní súdu prvej inštancie z dôvodu, že aj na základe zhodných skutkových tvrdení strán vychádzal súd z vykonaného dokazovania v rozpore s ustanovením § 186 ods. 2 CSP a napadnuté rozhodnutie trpí vadou nepreskúmateľnosti, ktorým postupom súd prvej inštancie znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V dôsledku nesprávneho procesného postupu, ako aj nesprávneho posúdenia náležitostí podanej žaloby okresný súd nesprávne vyhodnotil nárok žalobcu vo veci samej, keďže nebral do úvahy synalagmatickú viazanosť strán konania. Odvolací súd uvádza, že ide o taký nedostatok, ktorý vzhľadom na jeho povahu a intenzitu nemožno odstrániť v konaní pred odvolacím súdom, keďže odvolacie konanie nemôže nahrádzať dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie.

78. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

79. Podľa § 389 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto rozhodnutí.

80. Okresný súd v budúci bude ďalej v konaní postupovať v intenciách právneho názoru vysloveného v tomto uznesení, pričom bude vychádzať aj z jednotlivých úkonov strán konania po vrátení veci na ďalšie konanie.

81. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne podľa ustanovenia § 396 ods. 3 CSP súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci.

82. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaťel domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).